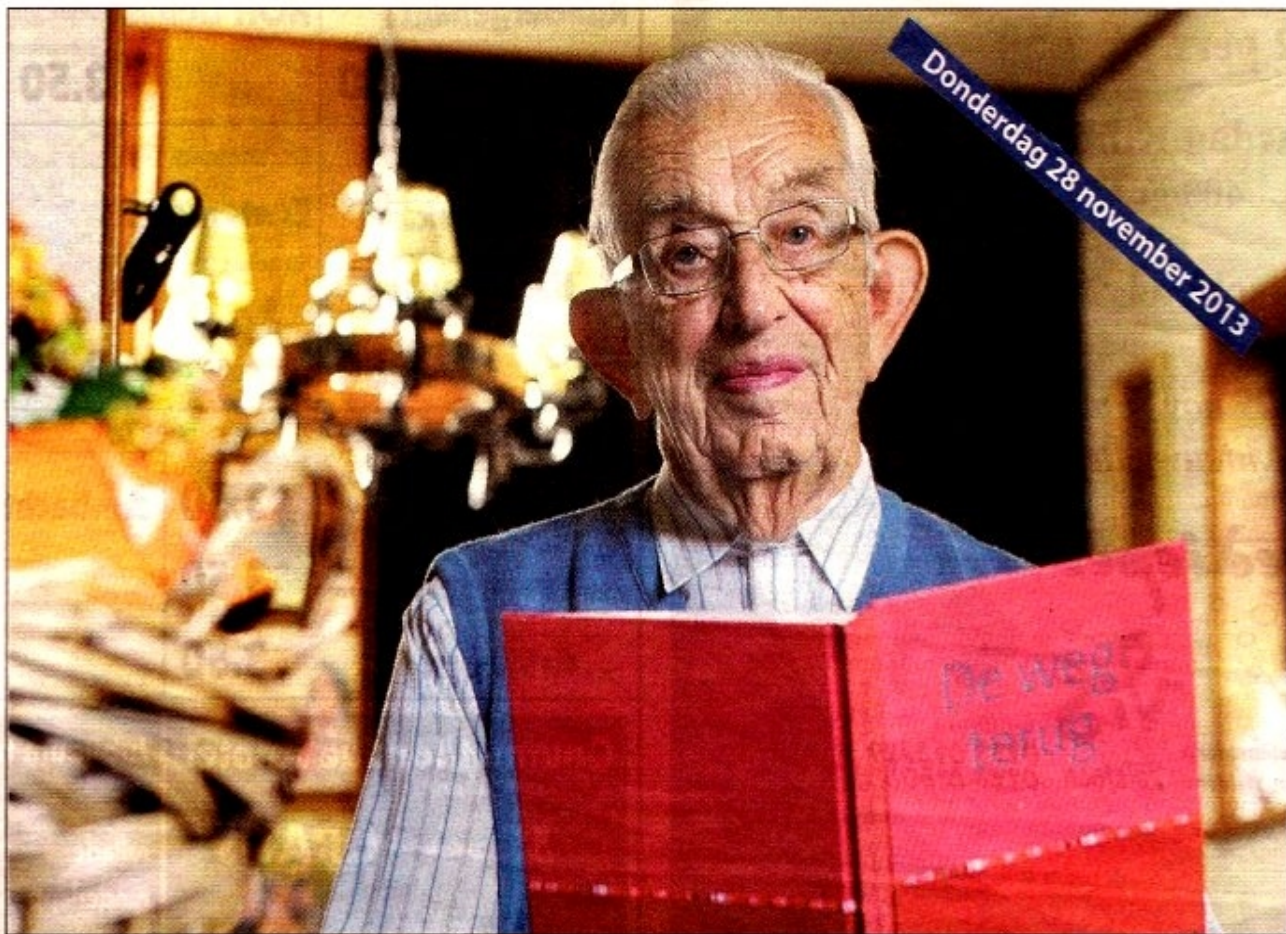

Nieuwedieper tekende memoires tweede wereldoorlog in Berlijn op

"Het blijft een soort thuiskomen"

Jan Hendrik van der Voort schreef twee boeken over zijn leven in Duitsland. (Foto: George Stoekenbroek)

DEN HELDER - Eigenlijk moest hij helemaal doorreizen naar Memel. Maar tijdens een stop in Berlijn besloot hij dat hij liever daar aan de slag ging. Hij riep de hulp in van een koster en zo kwam het dat Jan Hendrik van der Voort lange tijd in de voormalige DDR te werk gesteld werd. Hij was elektrotechnicus. Over zijn leven en zijn herinneringen aan de tweede wereldoorlog schreef hij zijn memoires en publiceerde deze. Niet in een grote oplage, van zijn boeken werden er slechts 25 gedrukt.

Jan Hendrik van der Voort is inmiddels 92. Maar zijn geheugen doet het nog prima. Zoon Jan: "Nou, als het gaat over het verleden. Dan rakelt hij met gemak alles op. Maar als je hem vraagt wat we gisteren besproken hebben, dan kan het wel eens zijn dat hij dat niet meer weet." Vader Jan Hendrik lacht erom. Hem deert het niet, lijkt het. Hij denkt met bijzondere gevoelens terug aan de oorlog. "Ik heb heel veel mooie dingen meegemaakt. Niet alleen nare herinneringen. Ik heb deze

boeken ook niet geschreven om het kwijt te raken, maar meer om mijn kinderen en kleinkinderen te vertellen wat ik beleefd heb."

En dat is veel. Als jonge knul uit Noordwijkerhout werd hij te werk gesteld in Duitsland. Dat moesten vele jongemannen die een vak beoefenden. De koster die Jan Hendrik hielp om in Berlijn te blijven, was bovendien aangesloten bij het verzet. En werkte dus tegen de Duitsers. Jan Hendrik kwam in een fabriek te werken waar ze VI's, het vergel-

dingswapen van de Duitsers, maakten. Stiekem legde hij dit vast met zijn camera en stuurde de foto's door naar het verzet. Dat kwam hem duur te staan. "Ik werd opgepakt. De foto's waren onderschept en ze kwamen er gauw achter dat ik daar achter zat", vertelt Jan Hendrik. Zijn zoon Leo vult aan: "Mijn vader heeft een paar keer de dood in ogen gezien." Laconiek vertelt vader verder: "Als ik niet gevlucht was uit de trein die ons naar een andere plaats bracht, dan had ik hier niet gezeten." "En wij ook niet", lacht Leo. De twee zoons zijn trots op hun heldhaftige vader. Zijn levenswerk heeft hij in een stuk of vijf naslagwerken opgetekend. De samenvatting leidde tot zijn eerste boek. In het tweede boek heeft hij zijn memoires nog wat verder uitgediept. Leo: "Mijn dochter ge-

bruikt passages uit het boek in haar werk. Ze staat voor de klas in groep 8."

Na een aantal jaren Berlijn verruilde hij de Duitse hoofdstad weer voor Nederland. Toen het bedrijf waar hij voor werkte uitbreidde naar Den Helder verhuisde Jan Hendrik mee. Toch keert hij nog regelmatig terug naar Berlijn. Afgelopen mei nog. "Ik heb contact met de kinderen van de koster die me toen hielp." Jan: "Vader had het best goed hoor. Aanspraak genoeg. De dames waren zo'n beetje allemaal vrijgezel." Jan Hendrik knipoogt: "Ik heb ook wel vriendinnetjes opgezocht. Dat was best lastig, want ik werkte bij defensie en wilde naar de DDR. Daarvoor moest je een aanvraag indienen. Wat je daar ging doen. Ik heb mooie herinneringen. Het blijft een soort thuiskomen."